

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΔΙΣΚΟΥ ΤΗΣ ΦΑΙΣΤΟΥ

<https://www.youtube.com/watch?v=AB9LHqmBZzM>

ΠΛΗΡΕΣ ΚΕΙΜΕΝΟ ΜΕ ΑΠΟΔΟΣΗ ΣΤΑ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

https://www.academia.edu/145565532/O_ΔΙΣΚΟΣ_ΤΗΣ_ΦΑΙΣΤΟΥ

<https://www.scribd.com/document/859794478/O-ΔΙΣΚΟΣ-ΤΗΣ-ΦΑΙΣΤΟΥ-pdf>

<https://codyx.gr/wp-content/uploads/pdf-system/O-ΔΙΣΚΟΣ-ΤΗΣ-ΦΑΙΣΤΟΥ.pdf?v=1775123130>

ΟΙΜΗ ΤΗΘΥΩΝ

Α΄ ΠΛΕΥΡΑ (ΑΠΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΚΕΝΤΡΟ)

Κὰρ ἀσπίς κ' ἀύλῳ Σύμη, γ' ὄνειά.

(Ἦψι κῶμος θέει - Ἦψι κῶμος τρόχις, εἴλει-, κ' ἀύλῳ Σύμη γονή ἐοῦ!)

Λάρναξ μυρία ἀσπίς.

(Ληνός ισχύ'(ι) ᾗ ἀσπίς.).

Ἦς οἴμη τηθύου·

'κεῖ ὄν κείον, κάνθαρ' ὤς.

(κεῖ ὄν· ἦς, κάνθαρ' ὤς.

ύσῆς κάνθαρος.).

Κάρ ἀσπίς, δ' οὔλος μυρία, ξίφ' ὤς,

(Κάρ ἀσπίς, δ' ἐσμός ισχύ'(ι) ᾗ ξίφος,)

δ' ἔρας οἴμοι τηθύων ἀσπίς·

(Κῶς, Σύμη, τηθύων ἀσπίς

κ' ὤς οἴμη, τηθύων ἀσπίς!).

δ' ἔρας θρῖν' ἄξ' ἡμᾶς.

(δ' ἔρας τρῖν' ἄξ' ἡμᾶς).

Κάρ ἀσπίς κ' ὄρη! γ' ὄνειά θρῖναξ -τρῖναξ-,

(Κάρ ἀσπίς κ' ὄρη, γ' ὄνειά θρῖναξ -τρῖναξ-),

αἴη τ' ὤς κέρας φίλον.

(Κάρ ἀσπίς κ' ὄρη, γ' ὄνειά θρῖναξ -τρῖναξ- ἐή, τ' ὤς κέρας φίλον.).

Κάρ ἀσπίς, ὤς τ' οὔν κλάδιον φῦλον.

Εἴμι ὤς τ' οὔν μοῖρα τηθύων!

Κάρ ἀσπίς· οἰνάς, σφῦρ'(α), ἀνθ' ὤς

(ἀνθ' ὦ).

οἶον τόξον.

(Κάρ ἀσπίς· οἰνάς, ἔρα, ἀνθ' ὡς, οἶον τόξον.)

Κάρ δ' ἔρας οἶαξ· πτέρυξ, σφῶρα, γ' ὄνειά·

χηλίον!

(χηλή ἐν ποσί!

πόρ οἶον!

πορεῖον!

Κάρ δ' ἔρας οἶαξ· πτέρυξ ἔρα γ' ὄνειά· χηλίον!

χηλή ἐν ποσί!

πόρ οἶον!

πορεῖον!).

Κάρ ἀσπίς αἶη, τ' ὡς κ' ἔρα.

Κάρ ἀσπίς, δ' ἐρίσφηλον φοινίκιον κτείς,

(Κάρ ἀσπίς δαῖρα· φίλον φοινίκιον -φῦλον φοινίκιον -φῦλον φοινικοῦν- κτείς),

ξίφη ὡς, σφῶρα.

(ξίφος, σφῶρα.)

Κάρ ἀσπίς αἶη, τ' ὡς κ' ἔρα.

Κάρ δ' ἔρας οἶαξ· πτέρυξ, σφῶρα, γ' ὄνειά·

χηλίον!

(χηλή ἐν ποσί!

πόρ οἶον!

πορεῖον!

Κάρ δ' ἔρας οἶαξ· πτέρυξ ἔρα γ' ὄνειά· χηλίον!

χηλή ἐν ποσί!

πόρ οἶον!

πορεῖον!).

Κάρ άσπις αἶη, τ' ώς κ' ἔρα.

Ύψι κῶμος τρόχις, Δ' ἔρας δειρή, Οἰνάς, γωνία δ' ἔρας,

(Ύψι κῶμος τρόχις, δ' ἔρας δειρή. Οἰνάς, γωνία δ' ἔρας

Κάρ άσπις, δ' ἔρας ρυμοί· Οἰνάς, γωνία δ' ἔρας)

κ' ὄριον. Γωνία κρικό' ώς· κλάδιον,

(κ' ὄρη γωνία! κρικό' ώς! κλάδιον!

κ' ὄρη! γῶν οἶα ἡμισυ διχότομον!

κ' ὄρη! γῶν οἶα ἔρκος, ἀμφί κ' οὔρος!

κ' ὄρη! γῶν οἶα πρόβλημα, ἄγμα!

Τήθη, νησίς. Γῶν οἶα οἶηκες. Κ' οὔρος - κ' οὐρός-),

αἶη τ' ώς κέρασπις.

(Κάρ άσπις, δ' ἔρας ρυμοί, οἰνάς γ' ὄνεία κ' ώς κ' ὄριον -κ' ὠρεῖον -.

Γ' ὄνεία· κρικό' ώς-κλάδιον, αἶη τ' ώς κέρασπις).

Κάρ άσπις κ' αὐλῶ Σύμη.

Σφῶρα, κλάδιον, φύλλω.

Πτέρυξ μνωῖα ἀνθ' ώς.

(ἀνθ' ῶ.

Κ' ὅπ' εἴλωσ ἀνθ' ώς/ἀνθ' ῶ.

πτέρυξ μη νοῆς ἀνθ' ώς/ἀνθ' ῶ.).

Κάρ άσπις, δ' ἐρίσφηλον φοινίκιον κτείς.

(Κάρ άσπις δαῖρα· φίλον φοινίκιον -φῦλον φοινίκιον -φῦλον φοινικοῦν- κτείς),

κ' αὐλῶ Σύμη,

κ' ὅπ' εἴλωσ ἀνθ' ώς -ἀνθ' ῶ-

(πτέρυξ μνωῖα ἀνθ' ώς -ἀνθ' ῶ-

πτέρυξ, μη νοῆς ἀνθ' ώς -ἀνθ' ῶ-!

δ' ὀρία -δ' ὀρια- ὑῶν ἀνθ' ώς -ἀνθ' ῶ-

δόρυ ἐόν ἀνθ' ώς!

Δωριέων ἄνθος!

Δώρεια ὑῶν ἀνθ' ὡς -ἀνθ' ῥ-

δόρυ, ἰλλός, ἀνθ' ὡς -ἀνθ' ῥ-...

κ' ὁ Παιῶν ἰλλός ἀνθ' ὡς -ἀνθ' ῥ-..

δ' ῥη ἦ ἄλός, ἀνθ' ὡς -ἀνθ' ῥ-..

δ' ὄρη! ἄπειρος -ῥ πηρός-, ἀνθ' ὡς -ἀνθ' ῥ-..

δ' ὄρη! πύρῳ ἀνθ' ὡς -ἀνθ' ῥ-!

δ' ὄρη! ἄλός ἄνθος! ..

δ' οὐράς ἦλος ἀνθ' ὡς -ἀνθ' ῥ-..

δ' οὐράσσ'(ει) ἦλος ἀνθ' ὡς -ἀνθ' ῥ

δ' ὄρη ἦών ἀνθ' ὡς -ἀνθ' ῥ-..

δ' ὄρη ὑῶν ἀνθ' ὡς -ἀνθ' ῥ-..)

ΟΙΜΗ ΑΛΟΣ / ΡΗΣΙΣ ΤΗΘΥΟΣ

α) Α΄ ΠΛΕΥΡΑ (ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ)

Ἄνθ' ὡς εἴλ' ὡς πτέρυξ,

ὡς κ' αὐλός,

κτεῖς φοινικίων φῦλον· δαῖρα ἄσπις γάρ.

Ἄνθ' ὡς εἴλ' ὡς πτέρυξ.

Φιλῶ κλῶν ἄ ξερά,

εἰμί κ' αὐλός, ἄσπις γάρ.

Ἄσπις, κέρας ἀέτειον·

(Ἄσπις! κ' ἔρας, ἀεὶ τ' ὡς)

κλάδων ἔρυμα, γ' ὄνειά κόρη,

δ' ἔρας γ' ὄνειά οἰνάς. Πείθει δ' ἔρας ἄσπις γάρ,

καὶ ρεῖ αἰεὶ, τ' ὡς ἄσπις γάρ.

Υἱῶν χιλίων

γῶν οἶα ἔρα πτέρυξ, οἶαξ δ' ἔρας γάρ,

καὶ ρεῖ αἰεὶ, τ' ὡς ἄσπις γάρ,

αἶρα, ξίφ' ὡς

κτεῖς φοινικίων φῦλον· δαῖρα ἄσπις γάρ

καὶ ρεῖ Αἴη τ' ὡς, ἄσπις γάρ·

Υἱῶν χιλίων

γῶν οἶα ἔρα πτέρυξ, οἶαξ Κῶς γάρ,

τόξον -εἴλυσις, ἢ λύσις- οἶον!

Ἄνθ' ὡς ἔρα Οἰνάς, ἄσπις γάρ·

τηθύων μοῖρα, ὡς τ' οὔν εἶμι.

Φῦλον κλάδιον ὡς τ' οὖν ἄσπις γάρ·

φίλον κέρας ἀέτειον,

τρίναξ γῶν οἶα κ' ὄρα, ἄσπις.

Οἶμ'(α), ἄς τρίναξ δ' ἔρας

ἄσπις τηθύων, δυσάλιον δ' ἔρας!

(Οἶμ'(α) ἄς! Τρίναξ δ' ἔρας ἄσπις τηθύων, δυσάλιον δ' ἔρας!)

Ξίφ' ὡς μοῖρα, δ' ἐσμός ἄσπις γάρ.

Κέρ(α) ἄσπις ὄσις,

τήθη ρύμα ὡς.

(φωτός ρύμα ὡς).

Ἄσπις, ποί γῆ, κυψέλη.

(Ἄσπις πηγῆ, κυψέλη).

Γῶν ἦ ἄς· ὡς κόρη νυ -νῆ-, ἄσπις γάρ.

(Γῶν ἴει οὐ· ὡς κόρη νυ -νῆ-, ἄσπις γάρ.).

ΟΙΜΗ ΗΛΩΝ

β) Α' ΠΛΕΥΡΑ (ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ)

Ἄνθ' ὡς ἦλος-πτέρυξ,

(άνθ' ὡς ἴλλος-πτέρυξ,

άνθ' ὡς ἴλλος, οὐρά κ' ὡς,)

ὡς σκύτ' ἄλλη,

στροβάζει ὕψι κόρυμβος. Φίλον δέρα, σφαῖρα τ' ἦλοι.

(στροβάζει ὕψι κόρυμβος. Φίλον δέρα. Ἴλος τ' ἴλλος.

στροβάζει ὑψιφαῆς· φίλον δέρα· ἄλλως τ' ἦλος.

στροβάζει ὕψι κόρυμβος. Φίλον δέρα, σφαῖρα τ' εἴλει.)

Ἄνθ' ὡς ἦλος-πτέρυξ,

(άνθ' ὡς ἴλλος-πτέρυξ,

άνθ' ὡς ἴλλος, οὐρά κ' ὡς,)

φίλου κλωνός δοκεῖς,

ὡς σκύτ' ἄλλη, ἄλλως τ' εἴλει·

(ὡς σκύτ' ἄλλη ἐπισήμως τ' εἴλει·

ὡς σκύτ' ἄλλη, σφαῖρα τ' εἴλει·)

ἀμφιέπει κέρας ὑψίπολος -ὕψι πόλος-.

Κ' οὖρος-σκέπας, γῶν οἶα κ' οὐρεῖ -γῶν οἶα κ' οὐρή-

(κ' οὖρος-σκέπας· γῶν ἦ ἄ κ' ὄριον! - γῶν οἶα κ' Ὀρίων!-).

Δ' Ἐρρος γῶν οἶα πέλει, ἄ δ' εἶρει. Δ' Ἐρρος ρινός, τ' εἴλει

(Δ' Ἐρρος γῶν οἶα πέλει· ἄ δ' εἶρει. Δ' Ἐρρος δ' ἄμμος, τ' εἴλει)

καί Ῥα ὡς, ἄητος. Δ' ἄμμος τ' εἴλει

(και Ῥα ὡς, ὑψίθωκος. Δ' ἄμμος τ' εἴλει

κεραός. Αἰεὶ τ' ὡς τρόχισ τ' εἴλει)

περιπολών.

Γῶν οἶα στῦλος, οὐρά κ' ὤς, οἶαξ κ' ὤς, τ' εἶλει

και Ῥα ἀτός! Αἰεί τ' ὤς περιπολεῖ, τ' εἶλει.

Στῦλος, κεῖτ' ὤς!

τ' εἶλει ὕψι κόρυμβ' ὤς, φιλῶν δέρα. Ἄλλως τ' ἦλος.

(τ' εἶλει ὕψι κόρυμβ' ὤς, φιλῶν δέρα, ἄλος τ' ἴλλος.

στροβάζων ὕψι κόρυμβ' ὤς. Φίλον δέρα. Ἄλος τ' ἴλλος.

στροβάζων ὕψιφαῆς· φίλον δέρα· ἄλλως τ' ἴλλος.).

Καί Ῥα ὤς, ὕψι θεῶν, τροχιῶς τ' εἶλει

περί πόλου.

Γῶν οἶα στῦλος, οὐρά κ' ὤς, οἶαξ κ' ὤς τ' εἶλει.

Ὀλκός -εἴλυσις, εἴλησις- οἶον!

(Γῶν οἶα στῦλος, οὐρά κ' ὤς, οἶαξ κ' ὤς τ' εἶλει, ἦ λύσις, (ἦ) τρία!)

Ἄνθ' ἴλης, στῦλος εἶν' ἄς, ἀμφιέλικτος τ' ἦλος.

(Ἄνθ' ἴλης, ἔπει κρείων· πέλει ἄ ἀμφιέλικτος τ' ἦλος! -ἄ ἀμφιέλικτος τ' ἴλλος!-).

Φῶς μοῖ Ῥα, ἄ μύχιος!

(Φῶς, μοῖρα, ὤς τ' οὖν ἔν.).

Φίλον διχότομον, ὤς τ' οὖν ἄλλος τ' ἴλλος - ὤς τ' οὖν ἄλλος τ' ἦλος -,

φιλῶν κέρας. Ἀλία, ἐτός!

(Φίλον διχότομον ὤς τ' οὖν ἄλλος τ' εἶλει! φίλον κέρας, αἰεί τ' ὤς!

Φίλον διχότομον ὤς τ' οὖν ἄλος. Τ' ἰλοῖ, φιλῶν κέρας. Αἰεί τ' ὤς!

Φίλον διχότομον, συσχηματισμός εἶλει, τ' ἰλοῖ, φιλῶν κέρας! Αἰεί τ' ὤς!

Φίλον διχότομον ἄ μεῖζις, ἄλλως τ' εἶλει! φίλον κέρας, αἰεί τ' ὤς!)

τρίναξ γῶν οἶα κ' οὔροι. Ἄλλως τ' ἦλοι!

(τρίναξ γῶν οἶα κ' ὄρεϊον, ἄλλως τ' εἶλει! -ἄλλως τ' ἦλοι!-)

κυρία, τρικάρηνος κ' ὤς.

(τρίναξ γῶν οἶα κ' οὐρή! ἐπίσημος τ' ἴλη ἐπί σφαῖρα, τρικάρηνος κ' ὦς.).

Τ' ἥλοι, φῶς, ἀεὶ ὦν δ' Ἔρρος!

(τρίναξ γῶν οἶα κ' οὐρή, ἐπισήμως τ' εἶλει ἐπί νομῆ, τρίκρα κ' ὦς· τ' εἶλει τηθύς, ρύμα κ' ὦς.).

‘κεῖ τ' ὦς μοῖρα -κεῖτ' ὦς μοῖρα-: ἐρύκει -ἐπιζυγεῖ-, ἄλλως τ' εἶλει,

(κεῖτ' ὦς μυρία δ' οὖλος, ἄλλως τ' εἶλει,)

κάραβος, κύων ὦς,

(Κάραβος, κύων ὦς!)

φωτός ρύμα ὦς!

(φωτός ρύμα ὦς!).

Ἄσπις, ποί γῆ, λῖν ὦς!

(Σφαῖρα, ποί γῆ, ἔρμα,)

γονή αἴας! ὦς σκύτ' ἄλλη, ἄλλως τ' εἶλει!

ΟΙΜΗ ΦΩΤΟΣ

Β' ΠΛΕΥΡΑ (ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ)

Ύψι κῶμος θέει· διχῆ ἰσχ(ύι)' οἶα φῶς .

(Τ' ἦλοι ὕλη! ὕψι βᾶ, τ' ὡς -ἔρεισμα- μοῖρα, φῶς.

Τίλλ'(ει) ἠ ὕλη· ὕψι βᾶ, τ' ὡς -ἔρεισμα- μοῖρα, φῶς-.

Τ' εἴλη εἴλει, ὕψι βᾶ τ' ὡς -ἔρεισμα-, μοι ῥά, φῶς!)

Δ' ἔρος -Δ' Ἔρρος- ῥεῖ, φῶς κυκλοῖ.

(Κ' ὡς ἀεί ὦν, φῶς, θεοί.

Κ' ὡς ἔκρους φῶς φίλον.

Κ' ὡς ῥύμα (ῥῆμα) φῶς φίλον.

Κ' ὡς ῥῦμα, φῶς φίλον.).

Τ' ἦλος ὕψι, κόρυμβ' ὡς, ἐπίστεψις πεδίου.

(Κόρρη, κ' ὦρ ἦ -κ' Ἔρ ἦ- τύποις ἦ νεώς!)

Ύψι βᾶ τ' ὡς -ἔρεισμα-, ναός δ' ἔρας!

ἔρεισμα ναός, δ' ἔρρος!-

Δίχα, ναός δ' ἔρας).

Κεῖτ' ὡς λάρναξ· εἰλητός, τροχαλός.

(Κύτος, λάρναξ· στρόφαλος τροχάζων).

Ὁ δούς, ἐπὶ στήλη ὦν, γῶν οἶα τρίγονος.

(Γλόμμα, γῶν οἶα τρεῖ τις.).

Σκύτα-λείων, ὄν οἶον κύτος

(κῆτος.

Σκυτάλη συσσειῶν κεῖτ' ὡς.

Σκύτ' ἄλλ(η)' ἰσειῶν, κεῖτ' ὡς.

Σκύτα λειῶν· ὄν οἶον κύτος -κῆτος-.

Σκύτα-λειῶν, ὄνος κεῖτ' ὤς.

Σκύτ' ἄλλη ὠνίων, κεῖτ' ὤς.

Σκύτ' ἀλής ὠνίων, κεῖ τ' ὤς.

Σκύτα λειόνων, οἶον κῆτος -κύτος-.

Σκύτα, λύσιος οἶον κεῖτ' ὤς).

Σκέπ' ἀρνών-φῶς, σκύτ' ἄλλη, ὤς γ' ὄνεία.

(Γ' ἔν οἱ ὕς!.. Φῶς, σκύτα-λειῶν, ὤς γ' ὄνεία!

Ἄξει νυ φῶς: Σκύτα-λειῶν, ὤς γωνία.

Ἄξει νυ φῶς: Σκύτα-λειῶν, ὤς γωνία.

Ἄξει νυ φῶς: Σκύτα λειόνων γ' ὠνια.

Σκέπ' ἀρνών-φῶς, σκύτ' ἄλλη, ὤς γῶν ἰήϊος.

Ἄμμι φῶς, σκύτ' ἄλλη, ὤς γῶν ἰήϊος.

Σκέπ' ἀρνών-φῶς, σκύτ' ἄλλη, ὄς γονή ἕος.

Σκέπ' ἀρνών-φῶς, σκύτ' ἄλλη, ὤς γῶν εἴη οἶος!

Σκέπ' ἀρνών-φῶς, σκύτ' ἄλλη, ὤς γῶν εἴη ὑός!

Σκέπ' ἀρνών-φῶς, σκύτ' ἄλλη, ὤς γῶν ἠ' Ἐως!

Σκέπ' ἀρνών-φῶς, σκύτ' ἄλλη, ὤς γῶν ἦ ἔ!).

ΟΙΜΗ ΟΙΑΚΟΣ

(ΠΑΡΕΜΒΑΛΛΕΤΑΙ)

Ἦψι βᾶ τ' ὦς -Ἔρεισμα-, ὕψι κ' ἄ ρίνός, πριών·

ἰοί ὕδων φωτός -τηθύος-, ἔρμα τ' ἄ ποι γῆ, - ἔρμα, μυρία- φίλον.

Τ' ἰλλός, σκελλός, διοικόν κ' ὄλον.

Σκῦτος. Οἶαξ ἀνθ' ὦς, ἰός.

(Τ' ἰλλός, σκελλός, διοικόν κῶλον.

Σκῦτος, οἶαξ-ἀνθ' ὦς, ὦς).

Ἦς ἔρμα, τ' ἄ πιλός, φίλον.

(Ἦς, ἀλλ' ἦτις. Ἔρμα, πιλός, φίλον).

Ἰξός, πίθοι γῶν οἶα.

Ἦς κῆτος εἶς!

Κομεῖ εἶς, φιλῶν.

Πέλει ἀσίων κύτος·

Ἦψι κομεῖ, περίβολος δ' ἔρας εἶς,

ὦς ἀμφιθαλές φῶς περί βολέων,

ὦς ἐπί σφαῖρα, σκύτ' ἄλλη.

(Ἦς στροφεῖ ὄν, σκύτ' ἄλλη.

Ἦς ἐπί νομῆ, σκύτ' ἄλλη.

Ἦς ἐπί νομῆ, σκύτα-λείων).

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ) ΟΙΜΗ ΦΩΤΟΣ

Ύψι βᾶ τ' ὡς -Ἐρεισμα-, ὕψι κ' ᾗ ρίνος, Κρήτης ὑοί οἶον,

(Ύψι βᾶ τ' ὡς -Ἐρεισμα-, ὕψι κ' ᾗ ρίνος, Κρήτης ὑοί ὕων

Ύψι βᾶ τ' ὡς -Ἐρεισμα-, τ' ᾗ ναός, Κρήτης οἶαξ,

Ύψι βᾶ τ' ὡς -Ἐρεισμα-, ὕψι κ' ᾗ ρίνος, πεπρισμένος οἶαξ,

Ύψι βᾶ τ' ὡς -Ἐρεισμα-, ὕψι κ' ᾗ ρίνος, κριτής οἶαξ,)

φωτός κυψέλη· μοῖρα, φίλον.

(Φωτός κυψέλη· μοῖ ῥά, φίλον.).

Τ' εἴλει κ' ἔρας ἀμφιθαλές κῶλον,

(Τ' εἴλει κ' ἔρας ἀμφιθαλές κ' ὄλον),

κ' ὡς οἶαξ Ἄνθιος.

(κ' ὡς οἶαξ ἀνθεῖ ἰός!

δ' ἔρας ἐπί νόμοις ἀνθ' ὡς, ἰός,

δ' ἔρας οἶαξ-ἀνθ' ὡς, ὑός!

Ύψι βᾶ τ' ὡς -Ἐρεισμα-, ὕψι κ' ᾗ ρίνος, Κρήτης οἶαξ·

φωτός κυψέλη, μυρία φίλον.

Τ' ἦλος κ' ἔρας διοικῶν κ' ὄλον,

μηλωτής-οἶαξ, Ἄνθιος -Κ' ὡς οἶαξ ἀνθεῖ, ἰός-).

Ἦς ἔρμα, λάρναξ, κοχλεῖ, φιλῶν.

(Ἦς, λῖν' ὡς. Κ' ἦ βῆ, εἴλησις φίλον.

Ἦς, Λίνος. Κ' ἦ βῆ, εἴλησις φίλον.

Ἦς ἀλήτις -Ἦς ἄλλη τις- κυψέλη, ἐλιγμός φίλον.

Ύψι βᾶ τ' ὡς -Ἐρεισμα-, ὕψι κ' ᾗ ρίνος, κριτής οἶαξ, φωτός ἄξων, μοι ῥα -μύρα- φίλον.

Τ' ἴλλος κ' ἔρας διοικῶν κ' ὄλον -τ' ἦλος κ' ἔρας διοικῶν κ' ὄλον-

κ' ὡς οἶαξ Ἄνθιος,

ὡς ἔρμα, τ' ἄ κ' ὄχλος φίλον.

ὡς ἔρματα τ' ἦθος φιλῶν

Ἵψι βᾶ τ' ὡς -Ἔρεισμα- κ' ὦρ ἦ -κ' Ἔρ ἦ-,

τριττός κεῖτ'· ὡς φωτός κυψέλη, μοι ρά, φίλον,

κ' ὦρ ἦ, κ' ἔρας ἀμφιθαλής ἰσχύ'(ει) ἄ,

δ' ἔρας κεῖτ' ὡς Ἄνθιος

δ' Ἔρρος -δ' Ἔρος- κεῖτ' ὡς, Ἄνθιος

δ' ὄρᾳ κύτος ἀνθ' ὡς, ἰός

δ' ἐρᾷ κύτος Ἄνθιος

δ' εἶρει κύτος Ἄνθιος.

ἽΥς (Εἶς) λύνει, Ἐλιξ -εἴλιξ, στρόβιλος-, φίλον!).

Μ' εἴλει, δ' εἶρει γῶν οἶα.

(Ὁξύς· πείθει γῶν, οἶα.).

Ἦς κύτος ἔν.

(Αἰχμή, ρυμοί γῶν οἶα, ὡς κύτος ἔν.

Μύλλη, ἄκραι γῶν οἶα, ὡς κύτος εἰς.).

Κομεῖ εἶς, φιλῶν. Πέλει ἀσίων κύτος·

(Κ' ὄρη! φίλον Οἰνάς, αἴγλη κεῖτ' ὡς!

Κ' ὄρη! φίλον Οἰνάς, τριχῶς κοῖτος.

Κόρη φίλον, Οἰνάς, τρίφυλον κύτος.

Κ' οὐρή, φίλον, πέλει ἄς, τριχῆ κεῖτ' ὡς -τριφυές κῆτος-.

Κ' οὐρή, φίλον, πέλει ἄς, τριφυλίων κύτος -τρίφυλος κεῖτ' ὡς-).

Ἵψι κομεῖ...περίβολος, δ' ἔρας ἕς!

{Ἵψι κομεῖ, περίβολος δ' ἔρας ὡς·

Ἵψι κομεῖ περί βολέων δ' ἔρας ὡς·

τ' εἴλει φάρος δ' ἔρας ὡς·

(πέλει) τ' ἦλοι, σκέπας δ' ἔρας ὡς·

ὔψι κῶμος σύμβλημα, δ' ἔρασις·

ὔψι κῶμος περίβολος, δ' Ἔρος ὡς·

ὔψι κῶμος περίβολος, δ' Ἔρρος ὡς·

κάρ ᾗς, ἄκος ὡς!

κάρ ἄσα κ' ὡς υἱός! (κάρ ἄσα κ' ὁ Σιός!)}·

ὡς ἀμφιθαλές φῶς περί βολέων,

(ὡς ἀμφιθαλές φῶς κυρίας,

ὅς διοικῶν φῶς, ἐπινομίς,

εἷς διοικῶν φῶς· ἐπινομίς,

εἷς διοικῶν φῶς ἐπὶ νόμοις,

ὔψι κομεῖ περί βολέων κ' ὁ σῶς -κ' ὡς ὑός-, -ὔψι κομεῖ περί βολέων κ' ὁ Σιός-,

ὡς ἀμφιθαλές φῶς ἐπεισφέρων!),

ὡς ἐπὶ σφαῖρα, σκύτ' ἄλλη,

(ὡς περί βολέων σκύτα λῆ

ὡς περί βολέων σκύτα-λείων,

ὡς περί βολέων, σκύτ' ἄλλη,

ὡς κυρία σκύτ' ἄλλη,

ὡς ἔλιξ ὕς, κ' αὐλός!),

ὡς αὐλός φωτός!

(ὡς ἔκρους φωτός.

ὡς ῥῦμα -ῥῆμα- φωτός.

ὕς· ἔκρους φωτός!).

Ἔψι βᾶ τ' ὡς -Ἔρεισμα-, ὅς διοικῶν φῶς ἐπὶ σφαιρῶν, -φῶς εἰλήματος-,

(Ἔψι βᾶ τ' ὡς -Ἔρεισμα-, ὅς διοικῶν φῶς ἐπὶ νόμοις,

Ἔψι βᾶ τ' ὡς -Ἔρεισμα-, ὅς διοικῶν φῶς κυρίας,

Ἦψι βᾶ τ' ὠς - Ἔρεισμα-, ὠς ἀμφιθαλές φῶς -ἦ λῆμμα τ' ὠς!-),

δ' ἔρας κάραβ' ὠς ἐπὶ στήλῃ ὦν, αὔς.

(κ' ὠς κάραβος, δόλων, αὔς.

κ' ὠς κάραβος ἐπιστέφει κύτος.

μήλων, κάραβ' ὠς, ἔπει κρείων, αὔς.

μήλων κάραβ' ὠς ἐπὶ κρειῶν, αὔς!

δ' ἔρας κάραβ' ὠς κίων, υἱοὶ ὑῶν!

κ' ὠς κάραβος κύων, υἱοὶ ὑῶν!).

Φῶς γῶν, ἦ αἰὼν φίλον.

(Φῶς γῶν, ἰήϊος, φίλον.

Φῶς γῶν, ἠ Ἔως, φίλον.

Φῶς γῶν εἶη ἰός φιλῶν!

Φῶς γῶν εἶη ὑός, φιλῶν!

Φῶς, γονή ἐός φίλον.

Φῶς, γονή ἔος, φίλον.

Φῶς γῶν ἦ ἑόν φίλον!).

Φῶς, ἄμμος φωτός!

(Φῶς, ἐπίσυρμα τήθης.

Φῶς, ρύματα φωτός!

Φῶς, νεκάδες τηθύος!

Φῶς, ῥοή φωτός.

Φῶς, ἐρωή τηθύϊ!

Φῶς, ἐρωή τηθύος!)

Φῶς, τύποις γῶν, οἶα κυψέλη.

(Φῶς ἐπὶ στήλῃ ὄν γῶν οἶα, κυψέλη.

Φῶς ἐπὶ κρειῶν γῶν οἶα, κυψέλη.

Φῶς κύων, γῶν οἶα, κυψέλη.)

Ἵψι βᾶ τ' ὤς -Ἔρεισμα-, ὡς διοικῶν φῶς ἐπί σφαιρῶν, -φῶς εἰλήμματος-,

(Ἵψι βᾶ τ' ὤς -Ἔρεισμα-, ὡς διοικῶν φῶς ἐπί νόμοις

Ἵψι βᾶ τ' ὤς -Ἔρεισμα-, ὡς διοικῶν φῶς κυρίας -ἦ λῆμμα τ' ὤς!-)

ἰήϊον γῶν οἶα φῶς,

(περί βολέων ἔρας, ὑῶν γῶν οἶα φῶς

περί βολέων, ἔρα ὀσίων γῶν οἶα φῶς)

τ' ἦλος κ' ὄριον, φίλον, δοκεῖς, στηθαῖον,

(τ' ἦλος κῆρι, ἄ φιλῶν, ἦ Κρείων, φῶς,

τ' εἶλει κ' οὐρεῖ φιλῶν, στῦλος-φῶς,

τ' ἦλοι κ' οὐροι· φίλον ἐπιστέφει φῶς,

τῆλ' ὡς ἴρις, φίλον δ' οὐρᾶς φῶς,)

ὡς κάραβος. Καυλός-ναῦς,

(εἶς! κάραβος, παῖς ὡς -'κεῖ ὄν- κεῖτ' ὡς !)

ἐπίσυρμα τήθης!

(- ὕς! κάραβ' ὡς, παῖς ὡς, δ' οὐρᾶς ἐπίσυρμα τήθης!

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Στις 21 φράσεις που ακολουθούν, ὅλες διάφορες ἐκδοχές των πλαισίων 28, 29 και 30, ἐννοοῦνται οἱ φράσεις των προηγούμενων πλαισίων 26 και 27: «Ἵψι βᾶ τ' ὤς -Ἔρεισμα-, ὡς διοικῶν φῶς ἐπί σφαιρῶν, -φῶς εἰλήμματος-, ἰήϊον γῶν οἶα φῶς..»

1) κ' ἄ 'Ρά -κάρ ἄ, κάρ ἦ, κ' ὄρη!, κ' ὄρ ἦ- κ' ὄριον, κ' ὠρεῖον -κ' οὐρή, ἦ λῆμμα-, φίλον στείλη φῶς, ὕς (εἶς)! κάραβ' ὡς κύων, κεῖτ'.. ὡς νάμα -πόρος- φωτός! -ὡς πόρος τηθύος!- ὡς εἴλησις φωτός!

2) κ' ἄ 'Ρά -κάρ ἄ, κάρ ἦ, κ' ὄρη!, Κ' ὄρ ἦ- κ' ὄριον, κ' ὠρεῖον, -κ' οὐρή, ἦ λῆμμα-, φίλον στείλη φῶς, εἶς ! (ὕς)! κάραβος, ἦ Κρείων, κεῖτ' ὡς ! (ἦ) ἐπίσυρμα τήθης (φωτός)!

3) κ' ἄρμα -τ' ἦλος κ' ὄριον, κ' ὠρεῖον-, φίλον δοκεῖς -ἐπίστημα- στηθαῖον, ὕς, κάραβ' ὡς, στήλη ἐπιστέγη -Ἵς, κάραβ' ὡς, ἐπιστέφει κύτος-. Ἐπίσυρμα τήθης! -Ἵς, κάραβ' ὡς, παῖς ὡς, δ' οὐρᾶς ἐπίσυρμα τήθης!-

- 4) τ' ἥλος, κοῦροι. Μόν' εἰκός στήλη-φῶς. Ὡς κάραβος ἐπίστεγον κεῖ τ' ὦς, (ὦς) ἔκρους φωτός.
- 5) τ' ἴλη, κοῦροι. Μόν' εἰκός στήλη-φῶς, ὦς κάραβος, ἐπιστέφων κύτος. Ἐκρους φωτός.
- 6) τ' ἴλη, κοῦροι. Μόν' εἰκός στήλη-φῶς, ὦς κάραβος, ἐπιστέφων κύτος. Νεκάδες τηθύος.
- 7) τ' ἥλοι, κόρη μόνοικος· καυλός-φῶς, ὦς κάραβος. Ἐπίκριον, ναῦς-ἔκρους φωτός.
- 8) τ' ἥλος, γλήνη, φίλον δοκεῖς φῶς -κραῖρα, μ' ἄ φίλον δοκῆς φῶς-, ὦς κάραβος.
Σκέπαστρον-ναῦς, υἰῶν τηθύος.
- 9) τ' ἥλος, γλήνη, φίλον δοκεῖς φῶς, ὦς κάραβος. Ἐπίστεγον αὔς, υἰῶν τηθύος.
- 10) τ' ἥλος καλαθίς· φίλον ἐπίστημα, στηθαῖον, ὦς κάραβος. Κύων. Σκέπαστρον υἰῶν φωτός
-υἰῶν τηθύος-
- 11) τ' ἥλος καλαθίς· φίλον ἐπίστημα, στηθαῖον, Κύων! Κάραβ' ὦς, 'κεῖ ὄν, κεῖτ' ὦς ! Νάμα φωτός!
- 12) τ' ἥλοι, γλήνη. Φίλον ἐπίστημα, στηθαῖον. Ἔς, Κάραβος, Κύων. Ἐπίστεγον υἰῶν φωτός
-υἰῶν τηθύος-.
- 13) τ' ἴλη, σφαῖρα. Φίλον ἐπίστημα στηθαῖον. Ἔς, Κάραβος, Κίων, ἐπίστεγον. Ναῦς, ἥ ἰόν φωτός.
- 14) τ' εἴλει σφαῖρα -τ' εἴλημα- φίλον, ἐπίστημα, στηθαῖον, ὦς κάραβος. Ἐπίστημα, κράββατος
υἰῶν φωτός.
- 15) Τ' εἴλημα -Τ' ἰλοῖ, μ' ἄ- φιλῶν, στείλ(η) εἶς φῶς! ..
- α).. κάραβος, στῦλος, κεῖτ' ὦς! αὐλός -υἰῶν- φωτός! -Ἄμμος τήθης!, Ἄμμος φωτός!-
- β).. κάραβ' ὦς, στῦλος, 'κεῖ τ' ὦς.. εἰ ἰόν τιθῆ -εἰ ἰόν τιθείη- χεῦμα φωτός! -Ρα ἔστη! θύω!-
- γ) ..κάραβ' ὦς, στῦλος, 'κεῖτ' ὦς εἶ! ὑόν τιθῆ! -ὑόν τιθείη!-

16) τ' ἥλοι... Σφαῖρα, φίλον ἐπίστημα, στηθαῖον, ὡς κάραβος. Ἐπίστεγον, κράββατ' ὡς.
Νεκάδες, φῶτ' ὡς!

17) τ' ἥλος-πλάγγων φίλον. Ἐπίστημα, στηθαῖον, ὡς κάραβος. Ἐπίστεγον, κράββατ' ὡς.
Νεκάδες, φῶτ' ὡς! -Ἐπίστεγον, κράββατ' ὡς... ἦ λύσις φωτός..

18) τ' ἥλος-πλάγγων φίλον. Ἐπίστημα, στηθαῖον, ὡς κάραβος. Ἐπίστεγον, σκέπαστρον,
ἴνες τηθύος!

19) τ' ἥλος-γλήνη, φίλον δοκῆς φῶς. Κύων, κάραβ' ὡς. Ἐπίστεγον, αὔς. Ὑδραγωγός τηθύος.
(τ' ἥλος-γλήνη, φίλον δοκῆς φῶς. Κύων, κάραβ' ὡς. Ἐπίστεγον. Ἰήϊον ἀμᾶς).

20) τ' ἥλος-γλήνη, φίλον δοκῆς φῶς. Ὑς, κάραβ' ὡς. Ἐπίστεγον, αὔς. Ἐπίσυρμα τήθης -υῖόν ἀμᾶς!-

21) τ' ἕλλοι-κ' οὔροι. Φίλον, ἔπει κρείων, φῶς, ὡς κάραβος. Στήλη, ναῦς:

«ΕΙΛΥΣΙΣ ΤΗΘΥΟΣ»

«ΕΙΛΗΣΙΣ ΤΗΘΗΣ»

«Η ΛΗΣΙΣ ΤΗΘΥΟΣ» / «ὈΛΚΗ ΤΗΘΥΟΣ»

«Ῥύμα φωτός» / «Ῥῦμα φωτός»

«ΚΟΙΤΗ ΤΗΘΗΣ» / «ΡΥΣΙΣ ΤΗΘΗΣ»

ἦ λύσις ἄμματος

ἦ λύσις τηθύος («ῬΥΣΙΟΣ», «ΣΩΤΕΙΡΑ», «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ», «ῬΥΣΙΟΝ»)

ἦ λύσις σάματος: «ῬΑ ΣΩ», «ΤΩ ῬΑ»

«ΑΕΙ ΟΝ ΤΗΘΗΣ»

«ΡΥΣΙΑ»

«Η ΛΥΣΙΣ ΑΜΜΑΤΟΣ» / «Η ΛΥΣΙΣ ΣΑΜΑΤΟΣ»

ΑΠΟΔΟΣΗ ΣΤΑ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΩΝ ΟΣΤΡΑΚΩΝ

Η Καρία προστατεύει τον πόρο στη Σύμη και στη γη που μας χρησιμεύει.

(Η παρέλαση τρέχει ψηλά -Η παρέλαση ψηλά είναι προάγγελος (μας προστατεύει)- ενώ στον πόρο της Σύμης είναι κι ο γιός του!)

Κι ένα μικρό σκάφος (και μια σκάφη) είναι ισχυρή προστασία.

(Και τ' όρυγμα προστατεύει -Και τ' όρυγμα είναι σαν ασπίδα-)

Άλλωστε η σκάφη ήταν κι η ιστορία του οστράκου,

όπου κοιμόταν ένα πλάσμα μικρό σα σκαθάρι.

{όπου υπήρχε ένα πλάσμα· (ένας) γιός (μικρός) σα σκαθάρι,

(του οστράκου) που σώθηκε από τα νερά σα να 'ταν φορηγίδα}.

Οι κάρες είναι προστάτες κι εξαιρετικά ολέθριοι, σαν ξίφη,

{Οι κάρες προστατεύουν (εδώ)· και το πλήθος τους είναι σαν ξίφος ισχυρό (σμήνος, σαν ξίφος ισχυρό)}..

ενώ οι ζώνες γης ευνοούν και την ανάπτυξη οστράκων.

(Η Κως και η Σύμη προστατεύουν τα όστρακα

κι η προστασία των οστράκων μοιάζει με τραγούδι!)

Στη γη αυτή θα μας οδηγήσει ο Φοίνιξ -Στη γη αυτή θα μας οδηγήσει η τρινακρία-.

Η Καρία προστατεύει (τη γη) και για δεξ! ο Φοίνιξ (η τρινακρία) χρησιμεύει

{η Καρία και τα βουνά προστατεύουν (τη γη), ενώ ο Φοίνιξ (η τρινακρία) χρησιμεύει}

σα φιλική παράταξη στη στεριά.

{η Καρία και τα βουνά προστατεύουν τη γη, ενώ το όρος της, ο Φοίνιξ (ενώ η τρινακρία της), χρησιμεύει σα φιλική παράταξη}.

Οι κάρες προστατεύουν βέβαια (τη γη) και σα φυλετικό (τους) παρακλάδι.

Πορεύομαι λοιπόν κι εγώ, όπου η μοίρα οδηγεί τα όστρακα!

Η Καρία προστατεύει τη γη· το ίδιο (την προστατεύουν) κι ο αμπελώνας κι η γη σα σφύρα, σχηματίζοντας τόξο.

Η Καρία προστατεύει τη γη· το ίδιο κι ο αμπελώνας που είναι σαν τόξο.

Οι κάρες κυβερνάνε τη γη· (εμάς μας) χρησιμεύει η πτέρυγά της, η σφύρα, η μικρή προκυμαία!

(η κοντινή προκυμαία!

που είναι σαν πόδι!

μας χρησιμεύει σαν όχημα!

Οι κάρες κυβερνάνε τη γη κι η πτέρυγά της χρησιμεύει· η μικρή προκυμαία!

Η κοντινή προκυμαία!

που είναι σαν πόδι!

μας χρησιμεύει σαν όχημα!)

Οι κάρες προστατεύουν τη στεριά, όπως και τη γη (που μας χρησιμεύει).

Οι κάρες προστατεύουν (τη γη)· σκότωσαν και τους μεγαλοδύναμους φοίνικες,

(Οι κάρες είναι εξαιρετικοί προστάτες· σκότωσαν και τους φίλους τους, τους φοίνικες (σκότωσαν και φοίνικες -την κόκκινη φυλή-).

σαν ξίφη, (σα) σφύρα.

(νικώντας τους όπως το ξίφος νικά τη σφύρα).

Οι κάρες προστατεύουν τη στεριά, όπως και τη γη (που μας χρησιμεύει).

Οι κάρες κυβερνάνε τη γη· η πτέρυγά της, η σφύρα (μας) χρησιμεύει·

η μικρή προκυμαία!

(η κοντινή προκυμαία!

που 'ναι σαν πόδι!

(μας) χρησιμεύει σαν όχημα!

Οι κάρες κυβερνάνε τη γη· κι η πτέρυγά της βέβαια χρησιμεύει· η μικρή προκυμαία!

η κοντινή προκυμαία!

που είναι σαν πόδι!

(μας) χρησιμεύει σαν όχημα!)

Η Καρία προστατεύει τη στεριά, όπως και τη γη (που μας χρησιμεύει).

Η παρέλαση των πλανητών ψηλά, είναι αγγελιοφόρος. Και το περιδέραιο της γης, ο αμπελώνας, μια γωνίτσα γης.

{Η παρέλαση των πλανητών ψηλά είναι αγγελιοφόρος και περιδέραιο της γης!

Κι ο αμπελώνας, μια γωνίτσα γης.

Η Καρία προστατεύει (τη γη), όπως και οι ζώνες γης, ενώ ο αμπελώνας είναι μια γωνίτσα γης}

και σύνορο. Μια γωνίτσα γης σαν κρίκος· ένα παρακλάδι,

{και για δεξί γωνίτσα γης! σαν κρίκος! ένα παρακλάδι!

και δεξί! είναι σα μισοφέγγαρο!

και δεξί! (είναι) σαν προπύργιο/αυλόγυρος, (σα) φύλακας κι απ' τις δυο πλευρές!

και δεξί! σαν αμυντήριο είναι το θραύσμα (το σύντριμμα)!

Η τροφός είναι το μικρό νησί. Όπως οι κυβερνήτες. Κι ο φύλακός (της) -και τ' όρυγμά της-}

(είναι) σαν κέρασπες στη στεριά.

(Η Καρία προστατεύει, όπως και οι ζώνες γης, ενώ ο αμπελώνας χρησιμεύει

και σαν όριο/σύνορο -και σα φυλάκιο-.

Σίγουρα χρησιμεύει· σαν κρίκος-παρακλάδι, σαν κέρασπες στη στεριά).

Η Καρία προστατεύει και τον πόρο της Σύμης.

Η (γη σα) σφύρα (προστατεύει) σαν παρακλάδι το φύλλο του.

Το ίδιο κάνει και πτέρυγα μινωϊτών δούλων.

{Το ίδιο κάνουν κι οι δούλοι.

Πτέρυγα, μη σκεφτείς να κάνεις κι εσύ το ίδιο}.

Οι κάρες προστατεύουν (τη γη). Έχουν σκοτώσει και τους μεγαλοδύναμους φοίνικες,

{Οι κάρες είναι εξαιρετικοί προστάτες. Έχουν σκοτώσει και τους φίλους τους, τους φοίνικες (έχουν σκοτώσει και φοίνικες -και την κόκκινη φυλή-)},

ενώ στον πόρο της Σύμης

το ίδιο κάνουν κι οι δούλοι.

{υπάρχει και πτέρυγα μινωϊτών δούλων.

πτέρυγα, μη σκεφτείς να κάνεις κι εσύ το ίδιο!

είναι και το σύνορο -είναι τα σύνορα- των δικών μας.

είναι κι ο στρατός τους -είναι κι ο στρατός μας-!

το άνθος των Δωριέων! -οι καλύτεροι Δωριείς!-

γίνονται και τα Δώρεια των δικών μας.

υπάρχει ισχυρή στρατιά, όπως κι ένας αλλήθωρος..

είναι κι ο αλλήθωρος Διόνυσος..

είναι και σα φύλακας της θάλασσας (του πόρου)..

και δεξ! είναι κι άπειρος.. -είναι και σαν ηλίθιος-..

ενώ υπάρχουν και σιταποθήκες..

Να! Υπάρχει και αρτεμισία!

είναι και τ' αστέρι της ουράς -είναι κι ο Αρκάς-...

Κι ο Αρκάς δεν τιμωρεί τόσο αυστηρά..

υπάρχει κι ωραία παραλία.. -ήρθε η ώρα να δράσουμε.. ήρθε η ώρα των γιών (των δικών μας)!}.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ / ΤΟ ΑΦΗΓΗΜΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Έτσι προστατεύω κι εγώ, σαν πτέρυγα και σαν πόρος, έχοντας σκοτώσει φοίνικες·

γιατί είμαι εξαιρετική προστάτις

Έτσι προστατεύω κι εγώ, σαν πτέρυγα.

Μ' αρέσει να κατακερματίζω (να κάμπω, να λυγίζω) τις στεριές,

γιατί σαν προστάτις, είμαι και πόρος.

(Είμαι) προστάτις, αέτεια πτέρυγα (η ανώτατη -αιθέρια- πτέρυγα, κινητήρια δύναμη)

{(Είμαι) ασπίδα! Κι (ήμουν) ανέκαθεν η σκέπη των κλάδων της γης κι η ωφέλιμη νύμφη),

αλλά κι η ωφέλιμη περιστέρα της γης. Γιατί η προστάτις της γης έχει τη δύναμη να πείθει

και ρέει αιώνια, αφού πρέπει και να προστατεύει (και σαν προστάτις, ρέει αιώνια).

Η πτέρυγα λοιπόν που είναι σαν πολυάνδριος γη -η πτέρυγα που μοιάζει να έχει γιούς από χίλια μέρη της γης-, γιατί αυτή κυβερνάει τη γη

και ρέει αιώνια αφού πρέπει και να προστατεύει

σα σφύρα, σαν ξίφος

έχοντας σκοτώσει (κι έχει σκοτώσει) φοίνικες, γιατί είναι φοβερή προστάτις

και κατευθύνεται και στην Κολχίδα (και διαχέεται και στην Κολχίδα) αφού προστατεύει και αυτήν·

η πτέρυγα που είναι σαν πολυάνδριος γη γιατί η Κως την κυβερνάει, μοιάζει με τόξο (μ' ελιγμό!), είναι η λύση!

Το ίδιο (είναι) κι ο αμπελώνας, γιατί υπάρχει ασπίδα·

η μοίρα των οστράκων.. τουλάχιστον όπως πορεύομαι.

Το φυλετικό παρακλάδι λειτουργεί λοιπόν σαν ασπίδα·

η «αέτεια πτέρυγα» είναι φιλικά προσκείμενη·

η ασπίδα (μας) λοιπόν (είναι) σα να προέρχεται από τρία άκρα, (αφού) ασπίδα (μας) θα 'ναι κι η κατάλληλη ώρα!

(προστάτις μας θα 'ναι λοιπόν η τρινακρία, όπως κι η κατάλληλη ώρα!)

Έφοδος (λοιπόν), όσο η τρινακρία της γης προστατεύει τα όστρακα, όπως και το σκοτάδι!

(Έφοδος αύριο! Κι η τρινακρία της γης, όπως και το σκοτάδι, θα προστατεύσουν τα όστρακα!)

Σαν ξίφος (να ξεχυθεί) η μοίρα (στρατιωτών), γιατί και το πλήθος λειτουργεί σαν ασπίδα (σαν προστασία).

Το κέρασ θα το προστατεύσει η έφοδός του (αν ξεχυθεί)

στην τροφό (στη θάλασσα) σαν ποταμός.

(σαν ποταμός φωτός).

Ασπίδα μας, όπου γης, (θα 'ναι) ο νους.

(Τεράστια προστασία ο νους!)

Ας γίνει αύριο λοιπόν, αφού προστατίς μας θα 'ναι τώρα η αποικία μας (η νέα μας αποικία)!

{Μη στείλεις λοιπόν, αφού προστατίς μας θα 'ναι τώρα η αποικία μας (θα 'ναι η νέα μας αποικία)}!

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΩΝ ΑΣΤΡΩΝ

Σαν αστέρι-πτέρυγα,

(Σαν οφθαλμός-πτέρυγα,

Σαν οφθαλμός κι οπισθοφυλακή),

σαν άλλη κεφαλή,

περιστρέφεται ψηλά το ακροστόλι! Φίλη του (είναι) η κορυφή, ο (ουράνιος) θόλος και τ' αστέρια.

{περιστρέφεται ψηλά το ακροστόλι. Φίλη του (είναι) η κορυφή. Αστέρι κι οφθαλμός.

περιστρέφεται και φαίνεται ψηλά· φίλη του (είναι) η κορυφή· άλλωστε είν' αστέρι.

περιστρέφεται ψηλά ο άπηξ -ο κόρυμβος-. Φίλη του είναι η κορυφή και τον περιβάλλει ο ουράνιος θόλος}.

Σαν αστέρι-πτέρυγα

(Σαν οφθαλμός-πτέρυγα

Σαν οφθαλμός κι οπισθοφυλακή -Σαν οφθαλμός και σαν ουρά-)

φιλικού κλάδου θα 'λεγε κανείς,

προστατεύει με διαφορετικό τρόπο, σαν άλλη κεφαλή·

{σαφώς προστατεύει σαν άλλη κεφαλή

και (αυτόν) τον προστατεύει ο θόλος τ' ουρανού σαν άλλη κεφαλή}}·

φροντίζει την πτέρυγα αυτός που περιπολεί στα ύψη (ο άξονας εκεί ψηλά).

Κι είναι φύλακας/σκέπη και σα να επαγρυπνεί -κι είναι σαν οπισθοφυλακή και σαν ουρά-.

(Κι είναι φύλακας/σκέπη· να γίνει λοιπόν κι όριό μας! -Κι είναι φύλακας/σκέπη, όπως κι ο Ωρίων!)

Κι είν' εκεί σα να 'ταν ο ίδιος ο Δίας· σα ν' αναγγέλλει. Κι ο Δίας είν' η ασπίδα (μας) και προστατεύει

(Κι ειν' εκεί σα να 'ταν ο ίδιος ο Δίας· σα ν' αναγγέλλει. Κι ο Δίας είναι δικός μας και προστατεύει)

ορμητικός, και σαν Ρα. Κι ο δικός μας προστατεύει

(απ' τον ψηλό του θρόνο και σαν Ρα. Κι ο δικός μας προστατεύει

κερασφόρος. Και πάντα προστατεύει και σαν αγγελιοφόρος)

περιοδεύοντας (Και πάντα προστατεύει και σαν αγγελιοφόρος που περιοδεύει).

Προστατεύει και σα στυλοβάτης και σαν οπισθοφυλακή -και σαν ουρά- και σαν κυβερνήτης

Κι αυτός είναι ο Ρα! Και πάντα (μας) προστατεύει καθώς περιοδεύει.

Είναι ο στυλοβάτης (μας)!

και προστατεύει ψηλά σαν ακροστόλι, αγαπώντας τις κορφές. Άλλωστε είν' αστέρι

{και προστατεύει ψηλά σαν ακροστόλι, αγαπώντας τις κορφές, (σαν) αστέρι κι οφθαλμός

που περιστρέφεται ψηλά σαν ακροστόλι. Φίλη του είναι η κορφή. Αστέρι κι οφθαλμός.

που περιστρέφεται και φαίνεται ψηλά· φίλη του (είναι) η κορφή· άλλωστε είναι οφθαλμός).

Και σαν Ρα, από το ύψος των θεών, (μας) προστατεύει πανοραμικά

γύρω από τον πολικό (γύρω από τον άξονα).

Προστατεύει λοιπόν και σα στυλοβάτης και σαν οπισθοφυλακή (και σαν ουρά) και σαν κυβερνήτης.

(Προστατεύει) σαν κοιτίδα! -(Προστατεύει) όπως η Άμαξα! / και σαν Άμαξα!-

(Προστατεύει) όπως ο Όφις! / και σαν Όφις!

(Προστατεύει) όπως η ελικοειδής κίνηση! /όπως η κυκλική τροχιά!

{Προστατεύει λοιπόν και σα στυλοβάτης και σαν οπισθοφυλακή (και σαν ουρά) και σαν κυβερνήτης, σα λύση!, (σαν) τρία (μαζί)!}

Αντί για σώμα στρατού, στυλοβάτης μας θα 'ναι αύριο και το περιστρεφόμενο αστέρι.

{Ο κυβερνήτης (Δίας) φροντίζει αντί για σώμα στρατού κι είν' εκεί και σαν περιστρεφόμενο αστέρι! (κι είν' εκεί και σαν περιστρεφόμενος οφθαλμός!)}
}

Για μένα ο Ρα είναι φως, όπως ο πατρώος (θεός)!

(Γιατί το φως κι η μοίρα είναι ένα και το αυτό).

Και η σελήνη μου είναι προσφιλής και σαν άλλος οφθαλμός / όπως και ο άλλος οφθαλμός (και σαν άλλο αστέρι / όπως και το άλλο το αστέρι)

που αγαπάει την πτέρυγα. Αληθινή συνέλευση!

{ Κι η σελήνη μου είναι αγαπητή σαν ολοστρόγγυλη ασπίδα και προστατεύει!

Κι η σελήνη μου είναι αγαπητή καθώς την περιβάλλει βέβαια η άλως!

Μια (αληθινά) φιλική πτέρυγα, και πάντα έτσι ήταν!

Κι η σελήνη μου είναι αγαπητή, όπως και τ' αστέρι (Κι η σελήνη μου είναι αγαπητή σαν αστέρι).

Και (μας) ευσπλαχνίζεται επειδή αγαπάει την πτέρυγά (μας). Και πάντα έτσι ήταν!

Κι η σελήνη μου είναι αγαπητή κι η ευθυγράμμισή (κι η αντίθεσή) της προστατεύει.

Και μας ευσπλαχνίζεται αγαπώντας την πτέρυγά (μας)! Και πάντα έτσι ήταν!

Κι η σελήνη μου είναι αγαπητή όπως αναμιγνύεται (με τους πλανήτες) και (όπως) την περιβάλλει άλως! και ήταν πάντα φιλική (μας) πτέρυγα! }

κι έτσι οι φύλακές μας σα να βρίσκονται σε τρία άκρα. Άλλωστε είν' αστέρια!

{Κι έτσι το φυλάκιο μας είναι σαν τρινακρία (κι έτσι το φυλάκιο μας σα να βρίσκεται στα τρία πέρατα) και (μας) προστατεύει αλλιώς! (άλλωστε αποτελείται από αστέρια!)} }

κι η εξουσία σα να 'χει τρεις κεφαλές.

{κι η οπισθοφυλακή (μας) είναι σαν τρινακρία! -κι η οπισθοφυλακή (μας) σα να έχει (σα να βρίσκεται σε) τρία άκρα!- κι η επιφανής μας ίλη στρατού στον ουρανό, σα να 'χει τρεις κεφαλές}.

(Γιατί) τ' άστρα είναι φως κι ο Δίας (είν') αιώνιος!

{κι η οπισθοφυλακή μας είναι σαν τρινακρία (σα να βρίσκεται σε τρία άκρα)! Σαφώς προστατεύει και σε μέρος του ποταμού, κι είναι σα διαιρεμένη στα τρία· γιατί προστατεύει και σα θάλασσα και σαν ποταμός}.

κι είν' εκεί σαν τη μοίρα (κι είναι σαν τη μοίρα): αποτρέπει-εμποδίζει (συνδέει) με άλλον τρόπο, και προστατεύει.

(είν' εξαιρετικά ολέθριος, άλλωστε προστατεύει)

(προστατεύει) όπως η μεγάλη άρκτος κι ο σείριος,

(ενώ κι η μεγάλη άρκτος, είναι όπως ο Σείριος!)

(είναι) σαν ποταμός φωτός.

{(είναι) σαν οχυρό του φωτός.}

Ο προστάτης μας, όπου γης, είναι σα λιοντάρι!

(Ο ουράνιος θόλος είναι όπου γης πρωτοστάτης),

γέννημα της γης! και σαν άλλη κεφαλή, προστατεύει βέβαια με άλλον τρόπο !

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ

Ψηλά τρέχει πομπή (παρέλαση πλανητών κι αστερών), ισχύοντας με δύο τρόπους, όπως το φως

{Και τ' άστρα είναι ύλη, ενώ ψηλά βασιλεύει (ενώ στήριγμα είναι) η μοίρα μας, το φως.

Η ύλη φθείρεται, ενώ ψηλά βασιλιάς (ενώ στήριγμα) και μοίρα μας, είναι το φως.

Και μας περιβάλλει (η) θαλπωρή (του), αφού ψηλά σα βασιλιάς (αφού στήριγμά μου) είναι ο Ρα, το φως μου!}

Γιατί ο έρωτας φεύγει, αλλά το φως μας περιβάλλει -Κυλάει ο Δίας κι από παντού μας κυκλώνει το φως του!-

(Γιατί κι θεοί είναι αιώνιοι, σαν το φως.

Γιατί το φως είν' αγαπητό και σαν πηγή.

Γιατί το φως είν' αγαπητό και σαν κύμα -Γιατί το φως είναι αγαπητό και σα λόγος-.

Γιατί το φως είν' αγαπητό και σαν οχυρό).

Κι έν' αστέρι εκεί ψηλά, στολίζει σαν κόρυμβος (κεφαλή, ακροστόλι) την οροφή του κάμπου.

(Και η κορφή σα φύλακας -σαν Ώρος-, υπάρχει τυπικά και σα ναός!)

Και ψηλά σα βασιλιάς (Στήριγμα) είναι κι ο ναός της γης.

(Ενώ ο Δίας είναι στήριγμα και του πλοίου (μας).

Ο δε ναός της γης βρίσκεται μακριά (ενώ ο ναός είναι μακριά από τη γη).

Είναι σαν κιβωτός· θολωτός, κυκλικός.

{(Αλλά) κι ο έναστρος ουρανός είναι κιβωτός (αστέρων) και περιστρέφεται σα στρόφαλος}.

Αυτός που αφιέρωσε το ναό, είναι σε στήλη σα Διόνυσος.

(Ένα ανάγλυφο να το φοβάται κανείς).

Μια λεοντοκεφαλή, ένα πλάσμα σαν ολάκερη πολιτεία/σαν αμπάρι πλοίου -σαν τεράστιο ψάρι- σαν τον αστερισμό το κήτος.

{Κι είναι ξαπλωμένος σα να σείει τη σκυτάλη.

Η κεφαλή (του) είναι σαν άλλη των Ισείων (είναι σαν εκείνη που περιέφεραν στα Ισεία).

Ένας βυρσοδέψης σαν ολάκερη πολιτεία (σαν αμπάρι πλοίου/σαν τεράστιο ψάρι/σαν τον αστερισμό το κήτος).

Κι ο βυρσοδέψης είναι ξαπλωμένος σα γάϊδαρος!

Κι είναι ξαπλωμένος σαν άλλη κεφαλή πουλημένων...

Κι όλα τα πουλημένα τομάρια είναι μαζεμένα εκεί σε σωρούς...

Τομάρια λιονταριών, σαν ολάκερη πολιτεία (σαν αμπάρι πλοίου/τεράστιο ψάρι/τον αστερισμό το κήτος).

Τα τομάρια είν' εκεί σαν το Διόνυσο!}.

Σαν άλλη ωφέλιμη κεφαλή, σκέπη αμνών και φως.

{Κι οι γιοί είναι ενωμένοι σα γροθιά! Γι' αυτούς η λεοντοκεφαλή είναι φως, επειδή τους ωφελεί!

Τώρα θα γίνει κατανοητό τί εννοώ: η λεοντοκεφαλή είναι σα γωνιακός αρμός.

Τώρα θα γίνει κατανοητό τί εννοώ: ο βυρσοδέψης είναι ο (σα) γωνιακός αρμός.

Τώρα θα γίνει κατανοητό τί εννοώ: τα τομάρια λιονταριών είναι πουλημένα.

Άλλος είναι ο επικεφαλής και φωτεινός προστάτης ποιμνίων, όπως ο Απόλλωνας

(Για μάς φωτεινός προστάτης των ποιμνίων όπως ο Απόλλωνας, είναι άλλος επικεφαλής).

Κι όποιος είναι παιδί του είναι (σαν) άλλος επικεφαλής και φωτεινός προστάτης ποιμνίων.

Ας γινότανε κι αυτός σαν τον άλλον επικεφαλής και φωτεινό προστάτη των ποιμνίων!

Ας γινότανε ο γιός (του) σαν τον άλλον επικεφαλής-φωτεινό προστάτη των ποιμνίων!

Επικεφαλής και φωτεινός προστάτης ποιμνίων σαν την Ηώ!

Να γίνει λοιπόν άλλος επικεφαλής και φωτεινός προστάτης των ποιμνίων!}

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗ

Ψηλά σα βασιλιάς -Στήριγμα- και (σαν) ασπίδα εκεί ψηλά, υπάρχει πτέρυγα·

οι υιοί των υιών του φωτός / της θάλασσας. Στήριγμα όπου κι αν πάω! φίλοι μου!

(Στήριγμα! πολύ φίλοι μου!).

Ένας αλλήθωρος και διεστραμμένος διοικεί όλη την πτέρυγα.

Ένα τομάρι. Εκείνος είν' ο κυβερνήτης που θ' αντικατασταθεί.

(Ένας αλλήθωρος και διεστραμμένος διοικεί μέρος της πτέρυγας. Ένα τομάρι, σαν υπαρχηγός).

Και μας ευνοεί, αφού είναι και χαζός (και) πρωτοστάτης.

(Γιος, αλλ' από τη Σητεία. Ένας χαζός πρωτοστάτης, φίλος μου.).

Οξύθυμος και (χοντρός) όπως τα πιθάρια.

Ένας, σα να 'ν' ολάκερη πολιτεία (ένας σαν αμπάρι πλοίου, ένας σαν κήτος).

Ένας (όμως) π' αγαπάει, φροντίζει.

Υπάρχει ο έναστρος ουρανός της Ασίας!

Ένας φροντίζει εκεί ψηλά κι είναι το μόνο ισχυρό αμυντικό όπλο της γης,

σα φως που έρχεται απ' όλες τις κατευθύνσεις για τους τοξότες·

σα να 'ναι στον ουρανό άλλη κεφαλή.

(Η άλλη κεφαλή, είναι σαν ένας που 'χει κολικό.

Σα να προορίζεται για διανομή, η άλλη κεφαλή.

Σα να προορίζεται για διανομή, η λεοντοκεφαλή).

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ) ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ

Ψηλά σα βασιλιάς -Στήριγμα- και σαν ασπίδα ψηλά, όπως οι γιοί των κρητικών,

(Ψηλά σα βασιλιάς -Στήριγμα- και σαν ασπίδα ψηλά, όπως τα εγγόνια των κρητικών,

Ψηλά σα βασιλιάς -Στήριγμα- και σα ναός, της Κρήτης κυβερνήτης,

Ψηλά σα βασιλιάς -Στήριγμα- και σαν ασπίδα ψηλά, οδοντωτός κυβερνήτης,

Ψηλά σα βασιλιάς -Στήριγμα- και σαν ασπίδα ψηλά, κυβερνήτης και κριτής),

(είν') η κυψέλη του φωτός· η τύχη μας ευνοεί.

{(είν') η κυψέλη του φωτός· αγαπάω το Ρα}.

Και (η κυψέλη του φωτός) περιβάλλει το κατάφυτο μέρος της γης,

{Και (η κυψέλη του φωτός) περιβάλλει την ολάνθιστη γη},

και σαν κυβερνήτης Διόνυσος.

(κι είναι ο καλύτερος κυβερνήτης!

κι είναι κι ο νομοθέτης της γης,

ενώ υπαρχηγός είναι ο γιός (του)!

Ψηλά σα βασιλιάς -Σα στήριγμα- και (σαν) ασπίδα ψηλά, είν' ο κυβερνήτης της Κρήτης·

κυψέλη φωτός, πολύ φιλικός.

Κι είν' αστέρι που κυβερνάει κι όλη τη γη,

ο ποιμήν-κυβερνήτης Διόνυσος

Κι είναι κι αστέρι που κυβερνάει όλη τη γη

κι είναι καλός κυβερνήτης, κι όταν κυβερνάει μόνος του).

Και γυρνάει σα στήριγμα, (σαν) κιβωτός, σαν κάποιος που αγαπάει.

{Γιός, σα λιοντάρι. Κι όπου βρεθεί, η ζέστη (του) μας ευνοεί}.

Γιός του είν' ο Λίνος. Κι όπου βρεθεί, η ζέστη (του) μας ευνοεί.

Κι αγαπάει τη μετακίνηση σαν περιφερόμενη (σαν άλλη) κυψέλη.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: οι φράσεις των πλαισίων 9-13 αποδίδονται και όπως υπό Α και υπό Β:

A) Ψηλά σα βασιλιάς -Σα στήριγμα- και (σαν) ασπίδα ψηλά, δικαστής και κυβερνήτης, είναι ο άξων του φωτός, ο αγαπητός μου Ρα, -ο πολύ φιλικός-.

Κι είναι κι ο οφθαλμός που διοικεί κι όλη τη γη

(Κι είναι κι αστέρι που κυβερνάει κι όλη τη γη)

σαν κυβερνήτης-Διόνυσος,

σα στήριγμα, αφού τον θέλει κι ο λαός

(επειδή αγαπά τις ηθικές αρχές και τα έθιμα, τους θεσμούς).

B) Ψηλά σα βασιλιάς -Σα στήριγμα- και σαν Ώρος, υπάρχει με τρεις τρόπους:

σαν κυψέλη του φωτός, ο αγαπημένος μου Ρα,

και σα φύλακας, δηλαδή ισχύει και σαν ο «αμφιθαλής» της γης,

ενώ είναι κι ο Διόνυσος της γης

(ενώ ο Διόνυσος υπάρχει και σαν Δίας / υπάρχει και σαν Έρωσ)

κι αυτός εφορά τον ουρανό

κι ο Διόνυσος αγαπά τον ουρανό

-κι ο Διόνυσος συνδέει τον ουρανό-.

Ο υιός - (ο) ένας - λύνει κι αγαπά τον κισσό -τα σταφύλια, την περιέλιξη (την έκλειψη / τη δίνη / τον (ανεμο)στρόβιλο!-}

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Το τραγούδι του φωτός συνεχίζεται με το πλαίσιο 14 επ.

Και με περιβάλλει σα ν' αναγγέλλει.

(Λαμπρός· σα να με πείθει).

(Με πείθει) όπως ένα όρυγμα (κοίλωμα).

{Κι οι πολεμιστές είναι παρατεταγμένοι σε σειρές, σα να 'ταν ένα σώμα.

Και τα λάφυρα (είναι στοιβαγμένα) σα βουνοκορφές, σα να 'τανε στ' αμπάρι}.

Ένας που αγαπάει, φροντίζει. Υπάρχει ο έναστρος ουρανός της Ασίας·

{Και να κι ο αγαπημένος μας αμπελώνας, που 'ναι σα φωτοστέφανο!

Και να! ο αγαπημένος μας αμπελώνας, θα 'ναι αφετηρία μας με τρεις τρόπους.

Κι η αγαπημένη μας αποικία, ο αμπελώνας, είναι πολιτεία με πολίτες από τρεις διαφορετικές φυλές.

Κι η αγαπημένη μας οπισθοφυλακή έρχεται αύριο σαν τριπλό (τρίμορφο) ον.

Κι η αγαπημένη μας οπισθοφυλακή έρχεται αύριο, το σώμα στρατού των τριφυλίων

-Κι η αγαπημένη μας οπισθοφυλακή έρχεται αύριο κι είναι σα ν' αποτελείται από τρεις φυλές-}.

(Υπάρχει ο έναστρος ουρανός της Ασίας) που φροντίζει εκεί ψηλά... κι είναι ισχυρό αμυντικό όπλο, ο γιός της γης!

{(Υπάρχει ο έναστρος ουρανός της Ασίας) που φροντίζει εκεί ψηλά σαν ισχυρό αμυντικό όπλο·

(Υπάρχει ο έναστρος ουρανός της Ασίας·) είναι σα να φροντίζει από ψηλά για τους τοξότες της γης·

και προστατεύει σα φάρος της γης·

(υπάρχουν) και τ' άστρα, που 'ναι σα σκέπη της γης·

ενώ η πομπή εκεί ψηλά είναι συνάφεια και μίξη (πλανητών)·

ενώ η πομπή εκεί ψηλά είναι ισχυρό αμυντικό όπλο, όπως ο έρωτας·

ενώ η πομπή εκεί ψηλά είναι ισχυρό αμυντικό όπλο, όπως ο Δίας·

ο επικεφαλής θα είναι το μέσο για να πετύχουμε αύριο το ζητούμενο!

ο επικεφαλής ειν' ο πόθος (μας) και σαν υιός! (ο επικεφαλής ειν' ο πόθος (μας) κι ο Θεός!)

σα φως που έρχεται απ' όλες τις κατευθύνσεις για τους τοξότες,

{σα να 'ρχεται από παντού το φως της εξουσίας

ενώ όποιος διοικεί το φως είν' η ακροτελεύτια διάταξη του νόμου

ενώ ένας διοικεί το φως κι είναι η ακροτελεύτια διάταξη του νόμου

ενώ ένας διοικεί το φως βάσει των νόμων

και φροντίζει εκεί ψηλά για τους τοξότες ο άφθαρτος (αγνός) -και σαν υιός-

-και φροντίζει εκεί ψηλά για τους τοξότες ο θεός-,

γιατί τους παρέχει επιπλέον και τ' ολόλαμπρο φως του!}}

σαν άλλη κεφαλή στον ουρανό,

{σα να θέλει (κι αυτός) τομάρια για τους τοξότες,

σα να 'ναι η λεοντοκεφαλή των τοξοτών,

σαν άλλη σκήτη για τους τοξότες,

σαν άλλη κεφαλή-εξουσία..

ο υιός είναι σαν τη Μεγάλη Άρκτο και σαν πόρος!}}

σαν πόρος φωτός!

{σαν πηγή φωτός.

(σαν) προπύργιο (λόγος) φωτός.

Ένας είναι η πηγή του φωτός!}}

**Ψηλά σα βασιλιάς -Στήριγμα- είναι όποιος διοικεί το φως στις ουράνιες σφαίρες,
-το φως τ' ουράνιου θόλου -**

{Ψηλά σα βασιλιάς -Στήριγμα- (είν') όποιος διαχειρίζεται το φως βάσει των νόμων

Ψηλά σα βασιλιάς -Στήριγμα- (είν') όποιος προμηθεύεται το φως της εξουσίας

Ψηλά σα βασιλιάς -Στήριγμα- σα φως που έρχεται από παντού και σαν λόγος!}}

κι αυτός είναι πάνω σε στήλη σαν τη μεγάλη άρκτο.

(κι αυτός είν' η μαϊστρα μας, σαν τη μεγάλη άρκτο.

και καλύπτει τ' αμπάρι μας -κι επιστέφει τον ουράνιο θόλο- όπως η μεγάλη άρκτος

κι αυτός ο κυβερνήτης φροντίζει σαν τη μεγάλη άρκτο των ποιμνίων.

κι αυτός είναι πάνω στα κρέατα των ποιμνίων σαν τη μεγάλη άρκτο!

κι ο στυλοβάτης της γης που μοιάζει με τη μεγάλη άρκτο είναι τα εγγόνια.

και τα εγγόνια είναι σαν τη μεγάλη άρκτο που κυοφορεί).

Γιατί αγαπάμε το φως όπως και το χρόνο.

(Γιατί ο Απόλλωνας είναι τ' αγαπημένο μας φως.

Γιατί η αυγή είναι τ' αγαπημένο μας φως.

Ας γινόταν φως κι όποιος τ' αγαπάει!

Ας γινόταν φως κι όποιος γιός το αγαπάει!

Αγαπημένο φως, είναι το παιδί μας.

Αγαπημένο φως, είναι το παιδί του.

Ας στείλει λοιπόν τ' αγαπημένο του φως!)

Φως, ειν' ο δικός μας του φωτός!

(Φως είναι η ουρά της τροφού!

Φως, ειν' οι τοξότες του φωτός!

Φως ειν' οι ψυχές των νεκρών της θάλασσας.

Το φως είναι φωτορροή.

Φως, ειν' η διαφυγή στη θάλασσα!

Φως, ειν' η δύναμη της θάλασσας!)

Και το φως μοιάζει τυπικά με το νου.

(Γιατί κι ο νους είναι σαν φως τυπωμένο σε στήλη.

Γιατί κι ο νους είναι σαν φως πάνω σε κρέατα

Γιατί ο νους μοιάζει με όποιον κυοφορεί φως).

Ψηλά σα βασιλιάς -Στήριγμα- σα να διοικεί το φως στις ουράνιες σφαίρες -το φως τ' ουράνιου θόλου-,

(Ψηλά σα βασιλιάς -Στήριγμα-, σα να διαχειρίζεται το φως βάσει των νόμων

Ψηλά σα βασιλιάς -Στήριγμα-, σα να προμηθεύεται το φως της εξουσίας -το φως και σα λόγο-)

(σα να διοικεί / σα να διαχειρίζεται /σα να προμηθεύεται) το απολλώνιο φως

για τους τοξότες της γης, τους γιούς που 'ναι σα φως,

για τους τοξότες, γιατί κι η γη των οσίων είναι σα φως),

είν' εν' αστέρι κι όριό μας, σα φιλικό ακρόπλωρο,

(είν' έν' αστέρι που αγαπάει πολύ το φως, όπως ο Δίας

που περιβάλλει και ξαγρυπνά... φωτεινός στυλοβάτης π' αγαπά..

είναι και τ' άστρα που 'ναι και φύλακες και μας επιστέφει τ' αγαπητό τους φως,

είναι και το αγαπημένο φως της ουράς, σαν ουράνιο τόξο από μακριά),

σαν τη μεγάλη άρκτο. Κι ο λυχνοστάτης-πλοίο

**είναι (ο) ένας! υπάρχει σαν άρκτος και σαν παιδί (σα ζωντανή ύπαρξη)!
η ουρά (το χνάρι) της τροφού!**

{- είναι ο γιός! (υπάρχει) σα Μεγάλη Άρκτος, σαν παιδί και (σα) χνάρι της ουράς της τροφού! }

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Στις 21 φράσεις που ακολουθούν, όλες εκδοχές των πλαισίων 28, 29 και 30, εννοούνται οι φράσεις των προηγούμενων πλαισίων 26 και 27: «Υγι βᾶ τ' ὡς -Ἔρεισμα-, ὡς διοικῶν φῶς ἐπὶ σφαιρῶν, -φῶς εἰλήμματος-, ἰήϊον γῶν οἶα φῶς..» = «Ψηλά σα βασιλιάς -Στήριγμα- σα να διοικεί το φως στις ουράνιες σφαίρες -το φως τ' ουράνιου θόλου-, (σα να διαχειρίζεται) το απολλώνιο φως..»

1) και σαν Ρα (Δίας) -και σαν επικεφαλής / και δεξ! / και σα φύλακας- και σαν όριο / και σα φυλάκιο -και σαν οπισθοφυλακή / και σαν λόγος, να στείλει τ' αγαπητό του φως, ο υιός (ο ένας)! σαν τη Μ. Άρκτο που κυφορεί (φως) είναι.. σαν πηγή -σαν πόρος- φωτός! -σαν πόρος της θάλασσας (της τροφού) είναι!- σα φωτεινός στρόβιλος!

2) και σαν Ρα (Δίας) -και σαν επικεφαλής / και δεξ! / και σα φύλακας- και σαν όριο / και σα φυλάκιο -και σαν οπισθοφυλακή / και σαν λόγος-, να στείλει το αγαπημένο του φως ο υιός (ο ένας)! σαν τη Μ. Άρκτο και σαν τον ηγεμόνα (Δία) είναι! σαν ουρά της τροφού (σαν ουρά φωτός)!

3) (είναι) και η άμαξα -(είναι) και έν' αστέρι (είναι και το αστέρι) που είναι και όριο (και φυλάκιο)-, σα φιλικό ακρόπλωρο·

3α) (κι) ο γιός, σαν τη μεγάλη άρκτο, είναι: τ' ορόσημο κι η σκέπη μας!

3β) (κι) ο γιός, σαν τη μεγάλη άρκτο, επιστέφει τον ουρανό.

Η ουρά (το χνάρι) της τροφού!

3γ) (είναι) κι ο γιός, σαν τη μεγάλη άρκτο, σαν παιδί και σα χνάρι της ουράς της τροφού!

4) κι αστέρι (μας), είναι οι νέοι άντρες (μας). Οι μόνοι φωτεινοί στυλοβάτες, ως συνήθως. Κι είν' εδώ για να μας καλύπτουν σαν τη μεγάλη άρκτο (και) σαν πηγή φωτός.

5) είναι οι στρατιώτες, οι νέοι μας. Οι μόνοι φωτεινοί στυλοβάτες που καλύπτουν τ' αμπάρι μας, σαν τη μεγάλη άρκτο. Πηγή (κι αυτοί) φωτός.

6) είναι οι στρατιώτες, οι νέοι μας. Οι μόνοι φωτεινοί στυλοβάτες που καλύπτουν τ' αμπάρι μας, σαν τη μεγάλη άρκτο. Ψυχές νεκρών της θάλασσας.

7) είναι και τ' άστρα, μια μοναχική αποικία· φωτεινός λυχνοστάτης σαν τη μεγάλη άρκτο. Κι αντένα μας είναι το πλοίο-πηγή του φωτός.

8) είναι κι έν' αστέρι-είδωλο, που το θεωρείς φιλικό φως (είναι τ' ακροστόλι, σαν αγαπημένο φως της φαντασίας μου), σαν τη Μ. Άρκτο. Το πλοίο-σκέπη των θαλασσινών.

9) είν' έν' αστέρι-είδωλο, που το θεωρείς φιλικό φως, σαν τη μεγάλη άρκτο. Αυτό (το αστέρι) είναι το επιστέγασμα των γιών της θάλασσας.

10) είναι κι εν' αστέρι, σα διακόσμηση κιονόκρανου· αγαπημένο κόσμημα της πλώρης μας και προμαχώνας, σαν τη μεγάλη άρκτο· ο Σείριος. Η σκέπη των υιών του φωτός/ των υιών της θάλασσας!

11) είναι κι εν' αστέρι, σα διακόσμηση κιονόκρανου, αγαπημένο κόσμημα της πλώρης μας· ο Σείριος! (αυτός) είν' εκεί σαν άρκτος, σα ζωντανή ύπαρξη! πηγή φωτός!

12) είναι και τ' άστρα που έγιναν εικόνα. Αγαπημένο κόσμημα της πλώρης μας και προμαχώνας. Ο υιός, η μεγάλη άρκτος κι ο Σείριος. Η σκέπη των υιών του φωτός/των υιών της θάλασσας!

13) και (σαν άλλος) στρατός, είν' ο ουράνιος θόλος. Τ' αγαπημένο κόσμημα της πλώρης μας και προμαχώνας. Κι ο υιός, η μεγάλη άρκτος κι ο σείριος, είναι το επιστέγασμα στην πρύμνη μας. Το πλοίο (μας) είναι σαν ιόν φωτός.

14) και σα να μας περιβάλλει είναι, ο φιλικός ουράνιος θόλος· κόσμημα της πλώρης και προμαχώνας, σαν τη μεγάλη άρκτο. Το κόσμημα της πλώρης (μας) είναι κι η νεκρική κλίνη των υιών του φωτός.

15) Κι αφού αγαπάει το θόλο (κι αφού ευσπλαχνίζεται κι εμένα σα να μ' αγαπάει) ο ένας, να στείλει φώς! ...

(*Η συνέχεια ης φράσης αυτής είναι όπως τα υπό α, β και γ*):

15α) ... σαν τη Μεγάλη Άρκτο είναι, σα στυλοβάτης! πόρος -των υιών του- φωτός!

(σαν τη Μεγάλη Άρκτο είναι, σα στυλοβάτης, ο δικός μας της τροφού! / ο δικός μας του φωτός!)

15β) και θα 'ν εκεί -και θα 'ταν εκεί- σαν τη Μεγάλη Άρκτο, σα στυλοβάτης, αν βάλει -αν έβαζε- το φως του (αν έβαζε το δικό του φως)!

(και θα 'ν εκεί -και θα 'ταν εκεί- σαν τη Μεγάλη Άρκτο, σα στυλοβάτης, σα φωτοχυσία! /και θα 'ν εκεί -και θα 'ταν εκεί- σαν τη Μεγάλη Άρκτο, σα στυλοβάτης! ο Ήλιος στάθηκε (μεσουράνησε)! Προσφέρω θυσία!)

15γ) κι είν' εκεί σαν τη Μεγάλη Άρκτο, σα στυλοβάτης, ο ένας! Να βάλει λοιπόν -αχ να 'βαζε- το γιό του!-

16) είναι και τ' άστρα.. Ο ουράνιος θόλος, είναι τ' αγαπημένο μας κόσμημα της πλώρης και προμαχώνας, σαν τη μεγάλη άρκτο. Το κόσμημα της πρύμνης, (μας) είναι σα νεκρική κλίνη. Και οι ψυχές των νεκρών σα φώτα!

17) είναι και τ' αστέρι, φίλος των αετών. Κόσμημα κι οχυρό της πλώρης (μας), σαν τη μεγάλη άρκτο. Το επίστεγο της πρύμνης (μας), είναι σα νεκρική κλίνη. Και οι ψυχές των νεκρών σα φώτα!

18) είναι και τ' αστέρι-φίλος των αετών, κόσμημα κι οχυρό της πλώρης μας, σαν τη μεγάλη άρκτο. Το κόσμημα της πρύμνης κι η σκέπη μας, (είναι) οι ήρωες της θάλασσας!

19) είναι κι εν' αστέρι-είδωλο, αγαπημένο φως της φαντασίας. Ο Σείριος είναι σαν τη μεγάλη άρκτο. Αυτός προστατεύει την πρύμνη μας. Ο υδραγωγός της Ίσιδος.

(είναι κι εν' αστέρι-είδωλο, αγαπημένο φως της φαντασίας. Ο Σείριος είναι σαν τη μεγάλη άρκτο. Αυτός προστατεύει την πρύμνη μας. Δρέπεις το απολλώνειο (φως).

20) είναι κι εν' αστέρι-είδωλο, αγαπημένο φως της φαντασίας. Ο υιός, είναι σαν τη Μεγάλη Άρκτο. Το κόσμημα της πρύμνης μας είναι αυτός. Η ουρά της τροφού! (Απολαμβάνεις τον υιό!).

21) είναι κι οι οφθαλμοί, που είναι και φύλακες. Ο βασιλιάς τους αποκαλεί “αγαπημένο φως”, σαν της Μεγάλης Άρκτου. Το πλοίο (μας) είναι στήλη με επιγραφή:

«Η ΚΥΜΑΤΟΕΙΔΗΣ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ»

«Η ΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΗΣ ΤΡΟΦΟΥ (ΑΡΚΤΟΥ)»

«Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ ΙΣΙΔΑΣ» / «Η ΜΥΗΣΗ ΤΗΣ ΙΣΙΔΑΣ»

«ΚΥΜΑ ΦΩΤΟΣ» / «(ΤΟ) ΟΧΥΡΟ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ»

«(ΤΟ) ΦΥΛΑΚΙΟ (Η ΠΟΡΕΙΑ, Η ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ) ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ»

«Η ΤΡΟΧΙΑ ΤΗΣ ΤΡΟΦΟΥ (ΤΗΣ ΑΡΚΤΟΥ)» / «Η ΡΟΗ ΤΗΣ ΤΡΟΦΟΥ (ΘΑΛΑΣΣΑΣ)»

όπως η λύσις της ζώνης

όπως η σωτηρία της τροφού (*θάλασσας, Ίσιδος, ή Αρκτου*):

«*ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΡΙΑ*»

«*ΣΩΤΕΙΡΑ*»

«*ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ*»

«*ΣΩΤΗΡΙΟΝ*»

«*ΕΝΕΧΥΡΟΝ*»

όπως η «λύσις» του χαραγματος (του σήματος, ή της επιγραφής): «*Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΎΡΑ*»
(«*ΣΤΟ ΡΑ*»)

«*Η ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΤΡΟΦΟΥ*»

«*ΘΥΣΙΑ ΣΤΟΥΣ ΘΕΟΥΣ*»

-«*Η ΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΖΩΝΗΣ*» / «*ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΣΦΡΑΓΙΔΑΣ!*»

Β' ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΔΙΣΚΟΥ ΤΗΣ ΦΑΙΣΤΟΥ

